

Kirjoittaminen ja matkustaminen, johon usein liittyy vaeltaminen, nousevat Arja Ahosen lukuisten lempitekemisten listalla kaikkein korkeimmalle.

Jo edesmenneen puolisonsa kanssa hän teki paljon seikkailumatkoja, myös samoihin maihin useamman kerran. Oli vaelluksia Annapurnalla Himalajalla, Mont Blancin rinteillä Alpeilla, Cotopaxilla Perussa ja pyöräilyä Kili-manjaron rinteillä Tansaniassa. Seikkailut olivat vaativia vaelluksia muun muassa perusleireille yli 4 000 metriin, eivät vuorikiipeilyjä aivan korkeimmille huipuille asti.

Maailmanmatkoilla hän on tavannut ihmisiä laidasta laitaan.

BHUTANISSA VASTAAN tuli Oxfordissa opiskellut prinssi, josta muutamaa viikkoa myöhemmin tuli Bhutanin kuningas. Kaikkein ikimuistoisin tapaaminen ei ehkä kuitenkaan ollut Ahosille vaan heidän paikalliselle oppaalleen. Tämä ei lakannut päiväkausiin ihmettelemästä, että prinssi pysähtyi puhumaan hänen vieraidensa kanssa ja tervehti heistä ensimmäisenä Arja Ahosta, naista, ja vielä kädestä pitäen.

– Koskia lähtisin laskemaan vieläkin. Se on ihanaa. Esimerkiksi Namibian ja Angolan rajalla Kunene-joella istuin veneessä sellaisella paikalla, josta aalto löi oikein kunnolla ylitseni. Onneksi siitä oli varoitettu etukäteen. Laskun jälkeen olo oli niin euforinen, ettei sitä voi uskoa. Se on kuin huumetta.

78-vuotias Arja Ahonen on vierailut kaikissa muissa maanosissa paitsi Australiassa ja yhteensä noin 90 maassa. Osa tavanomaisemmista maista sen sijaan on jäänyt väliin, esimerkiksi Yhdysvaltojen ja Kanadan vetovoima ei ole riittänyt.

Arja Ahosella on jo vuosikymmenten ajan ollut Suomen World Visionin kautta kummilapsia maailmalla, ja hän on myös käynyt tapaamassa heistä joi-

Vaelluksia Annapurnalla, koskenlaskua Namibiassa, opettajana Etiopiassa ja Taiwanissa, televisiotoimittajan töissä nuorena, novelleja, luontokuvausta, vakiotansseja...

Helsingin senioriopettajat ry:n monivuotisen sihteerin Arja Ahosen töiden ja harrastusten luettelo on hengästyttävä.

Matkat, lähinnä seikkailumatkat, ovat vieneet jo lähes 90 eri maahan.

Maailman

takin. 1990-luvun loppupuolella hän oli rehtorimiehensä kanssa Etiopiassa opettajana kahden vuoden ajan. Oppilaat olivat paikan päälle lähetettyjen suomalaisten lähetystyöntekijöiden lapsia.

– Ne olivat upeita vuosia. Kokemus oli monella tavalla avartava ja ihmistä muuttava. Minulle ja miehelleni se oli nuoruuden haaveen toteuttamista sen jälkeen, kun omat lapset olivat kasvanut jo riittävän vanhoiksi.

ETIOPIA JA SEN heimoristiriidat olivat kuin toisesta elämästä verrattuna opettajan työhön Taiwanissa. Siellä hän oli yhden lukukauden ajan suomalaislasten kotikielen opettajana keväällä 2000. Jäätyään eläkkeelle opettajan työstä hän oli myös parin viikon työmatkalla Kambodžassa tutustumassa Kirkon Ulkomaanavun silloiseen seuraavaan keräyskohteeseen.

– Jokainen työkokemukseni on avannut näköaloja siihen, miten avus-

Kuva: Eeva Anundi

valloittama

tustoiminta voi ruohonjuuritasolla toimia hienosti. Koen, että olemme siellä ennemminkin maksamassa länsimaalaisten siirtomaa-ajasta syntynyttä velkaa kuin auttamassa.

Arja Ahonen on nähnyt paitsi sen, miten valtavasti esimerkiksi avustusvaroin aikaansaadusta puhtaasta kaivovedestä ja paikallisten – ennen kaikkea tyttöjen – kouluttamisesta on apua, myös sen, miten auttajat ovat aiheuttaneet paljon ristiriitoja ja epäta-

sa-arvoakin auttamisy yrityksissään.

– Tuloerot esimerkiksi Afrikassa ovat hirvittävät ja tasa-arvo pitkälti tuntematon käsite. Meidän yhteiskuntamallimme ei välttämättä sovi lainkaan monistettavaksi täydellisen erilaiseen kulttuuriin. Kansainvälisen ymmärryksen ensimmäinen askel on kulttuurien vaihdossa, ja pidänkin kaikkia Erasmus- ja muita vastaavia ohjelmia hirvittävän tärkeinä.

Afrikassa Ahonen kierteli paljon

paikallisissa kouluissa ja näki maassa myös kauhistuttavia asioita. Esimerkiksi tyttöjen ympärileikkauksesta ja muun muassa isoäitien merkityksestä tradition ylläpitämisessä ei 90-luvun Suomessa vielä juuri tiedetty.

Myös Ahosen nykyinen kihlattu lämpeni avustustyölle alkuepäilyksien jälkeen nähtyään Afrikassa, millaisia tuloksia vesihuollolla ja alkeellisellakin teknologialla saadaan aikaan. Nykyisin hänelläkin on oma kummilapsensa.

TAIWANISSA AHONEN oli opettajana yhden kevään mutta ehti kierrellä maata ristiin rastiin.

– Olin kiinankielisessä Taiwanissa luku-, puhe- ja kirjoitustaidoton, mutta ihmisten avuliaisuus oli suurta. Maa on suuressa hektisyydessään tietysti verkkaisten Afrikan täydellinen vastakohta. Vaikka taiwanilaiset olivat valtavan ystävällisiä, taiwanilaislapsille asettuja menestymispaineita ja aikuisten ankaruutta heitä kohtaan oli kauhea seurata.

Maailmanmatkoistaan Ahonen on pitänyt vuosien mittaan satoja erilaisia luentoja esimerkiksi seurakuntien ja kirjastojen matkailuilloissa. Monet luennot ovat liittyneet naisen asemaan kehitysmaissa.

Hän harrastaa myös kirjoittamista, jota kuvaa tavoitteelliseksi pöytälaatikkokirjoittamiseksi. Vain pieni piiri saa lukea ja arvioida hänen tekstejään.

– Sillä tavoin kuitenkin kehittyi kirjoittajana. Kirjojakin lukee aivan eri tavalla, kun itse kirjoittaa. Tulee miettiä näkökulmaa tai vaikka tarinan kertojaa. Se muuttaa lukemisen tapaa.

Pienten lasten opettamista rakastavan Arja Ahosen ura ei ole ollut yksinomaan opettajan työtä Helsingissäkään, Suutarilan ja Käpylän kyläyhteisöissä. 1970- ja 80-luvun taitteessa hän oli kuusi vuotta tv-toimittajana Helsinki-televisiossa.

– Tein kaikkea mahdollista uutisista missikisoihin ja erilaisiin pisteohjelmiin. Se oli kivaa työtä, mutta kävi sitten Mainos-TV:n muutosten aikana liian rankaksi, kun piti tehdä työmatko-

Kuva: Arja Ahosen kuva-albumi

Arja Ahonen Cotopaxin perusleirillä Equadorissa.

ja myös Helsingin ulkopuolelle ja olla pitkät illat pois kotoa leikkaamassa ohjelmia valmiiksi, ja lapset olivat pieniä.

LEMPIPAIKKA?

– No se on kyllä Pohjois-Italia ja nimen omaan vuoristo siellä ja Aostan laakso. Siellä olen ollut kymmeniä kertoja.

Unohtumattomimpia paikkoja ovat Arja Ahosen mielestä olleet Bhutan tai Galapagossaaret.

– Tai enpä tiedä. Huikeaa oli sekin, kun Annapurnan perusleiriltä 4 000 metristä lähdettiin aamupimeällä liikkeelle ja aurinko alkoi nousta.

Selvää on, että 90 maahan ja useampaan vuosikymmeneen mahtuu mielellään määrän kokemuksiä, omien rajojen testaamista ja itsensä voittamista.

Jatkokin on tietysti jo varattuna, jos korona ei peru suunnitelmia.

– Täytyy myöntää, että nykyisin kylä tunnen lentohäpeää, kun suunnitellen reissuja, mutta uteliaisuus voittaa. Omaatuntoani huijaan lajittelemalla ahkerasti, käyttämällä julkista liikennettä ja muun muassa kierrättämällä.

Keväällä on vuorossa poikkeuksellisesti seuramatka ja kohteena Japani. Syksyllä on kahden nuorimman lapsenlapsen vuoro päästä safarille Afrikkaan, Keniaan.

– Yhteinen matka lastenlasten kanssa lähentää todella paljon, kolmen lapsen isoäiti Arja Ahonen tietää kokemuksesta.

Teksti: **Airi Vuolle**

Kuva: Eeva Anundi

Kuva: Arja Ahosen kuva-albumi

Kuvassa Arja Ahonen on kummilapsensa Tituksen ja tämän äidin Josephinen kanssa Kenian Meibekissä.

Kuva: Arja Ahosen kuva-albumi

Punta Hellbronnerin lumilla noin 3500 metrissä Monte Biancon (Mont Blanc) lähellä Italiassa.